

Besöksrapport

Häktet Huddinge

Inspektion inom ramen för Opcatverksamheten
Januari 2026

BESÖKSRAPPORT

Datum
2026-04-28

Dnr
O 3-2026

Sid
1 (10)

Opcat-inspektion av Kriminalvården, häktet Huddinge, den 26-28 januari 2026

Inledning

Inspektionen är en del av JO:s verksamhet för att förebygga tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av frihetsberövade personer, Opcat-verksamheten.

Opcat är den engelska förkortningen av tilläggsprotokollet till FN:s konvention mot tortyr (Optional Protocol to the Convention against Torture). Länder som anslutit sig till protokollet har förbundit sig att inrätta ett nationellt besöksorgan som regelbundet besöker platser där personer kan hållas frihetsberövade. I Sverige har JO tilldelats detta uppdrag. Information om JO:s Opcat-verksamhet finns på JO:s webbplats.

På uppdrag av justitieombudsmannen Katarina Pahlsson genomförde Opcat-enheten en inspektion av Kriminalvården, häktet Huddinge den 26–28 januari 2026. Inspektionen var inriktad på de intagnas möjligheter att dagligen komma ut ur cellen och omfattade följande frågor.

- Den fysiska miljön: Hur ser de fysiska förutsättningarna ut för vistelse utanför cellen?
- Innehållet i de intagnas tid utanför cellen: Vad består tiden utanför cellen av?
- Personalens bemanning och bemötande: Är personalen bemannad för att kunna hantera frågor om de intagnas möjligheter att komma ut ur cell och hur bemöts de intagna?

Bakgrund

Sverige har återkommande fått kritik för att de intagna i svenska häkten blir isolerade. Bland annat har flera FN-kommittéer, t.ex. Committee against Torture (CAT), som övervakar hur Sverige lever upp till förpliktelseerna enligt konventionen mot tortyr, påtalat att Sverige måste vidta åtgärder för att förebygga de negativa effekter som långvarig isolering kan innebära, särskilt för unga intagna. Svenska myndigheter har vidare t.ex. uppmanats att säkerställa att samtliga intagna ges möjlighet att tillbringa en skälig del av dagen utanför cellen och att de då kan utöva meningsfulla aktiviteter av skiftande slag. JO har följt dessa frågor under flera år.¹

¹ Se t.ex. rapport från Opcat-enheten 2020 Tema isolering av intagna i häkte, ärendena O 21-2023 och O 23-2023 samt CAT:s senaste granskning av Sverige 2021, CAT/C/SWE/CO/8, p. 8, 16(a) och 16(b).

Det är mot denna bakgrund den aktuella inspektionen har genomförts. Som nämnts har det närmare granskats vilka möjligheter de häktade som är placerade på restriktionsavdelningar har att komma ut ur cellen och vad denna tid består av. Kartläggningen har innefattat de fysiska förutsättningarna för att de intagna ska kunna komma ut ur cellen, hur personalens bemanning påverkar dessa frågor samt hur personalen bemöter de intagna. Särskild vikt har lagts vid förhållandena för frihetsberövade barn, dvs. intagna som är under 18 år.

Häkteslagen reglerar de intagnas möjligheter att komma ut ur cellen. Där framgår i korthet att en intagen ska beredas lämplig sysselsättning om det är möjligt, få tillfälle att vistas utomhus minst en timme varje dag om det inte finns synnerliga skäl mot det, ges möjlighet att på lämpligt sätt ägna sig åt förströelse samt få ta emot besök och ha elektronisk kommunikation med en annan person i den utsträckning som lämpligen kan ske. Det är särskilt lagreglerat vad som gäller för barns mellanmänniska kontakter. Den som är under arton år och som är häktad och intagen i häkte har således rätt att vistas med personal eller någon annan minst fyra timmar varje dag. Kontakterna ska vara isoleringsbrytande, vilket innebär att de ska vara meningsfulla.²

Därutöver finns vissa internationella regler och normer som Kriminalvården måste beakta. Både FN och Europarådet har antagit särskilda regler för behandlingen av frihetsberövade personer (de s.k. Mandelareglerna respektive de europeiska fängelsereglerna). Reglerna är inte bindande, men de har en principiellt viktig betydelse då de ska vägleda medlemsstaterna och deras myndigheter. Av särskilt intresse i sammanhanget är att en intagen enligt Mandelareglerna anses vara isolerad om han eller hon vistas i ensamhet under mer än 22 timmar per dygn. En intagen anses långvarigt isolerad om han eller hon vistas under sådana förhållanden i en period som överstiger 15 dagar.³

Europarådets kommitté mot tortyr, CPT⁴, gör regelbundna besök i rådets medlemsstater och ger rekommendationer till respektive land som ska förbättra situationen för frihetsberövade personer. CPT publicerar även mer generella uttalanden om tematiska frågor, bl.a. i särskilda standarder och i årsrapporter. Dessa rekommendationer och uttalanden är inte heller bindande men har en stor tyngd och är också vägledande för medlemsstaterna. Det kan särskilt noteras att en målsättning enligt CPT bör vara att alla intagna ska ges möjlighet att tillbringa åtminstone åtta timmar per dag utanför sin cell.⁵

² Se 2 kap. 5 a-8 §§ och 3 kap. 1 och 4 §§ häkteslagen (2010:611).

³ Se Mandelareglerna, regel 44.

⁴ European Committee for the Prevention of Torture and Inhumane or Degrading Treatment or Punishment.

⁵ Se t.ex. CPT/Inf(2021) 20, p. 40.

Häktet Huddinge

Häktet Huddinge är ett häkte med platser för intagna med restriktioner. Enligt Kriminalvårdens beslut om antal platser vid anstalter och häkten per den 1 januari 2026 har häktet sammanlagt 181 platser, varav 18 platser är lokaliserade till gamla arrestlokaler hos polisen i Nacka. Inspektionen var avgränsad till lokalerna i Flemingsberg, där det enligt beslutet ska finnas 163 restriktionsplatser. Den byggnaden togs i bruk 1995. Denna del av häktet Huddinge är ett s.k. säkerhetshäkte. Vid inspektionen var 20 celler dubbelbelagda.

lakttagelser, konsekvenser och risker samt JO:s rekommendationer

Den fysiska miljön

lakttagelser

De avdelningar där intagna stadigvarande vistas finns på våningsplan fyra, fem, sex och sju. På plan fyra finns lokaler för inskrivning, isoleringsceller och besöksrum. Där finns också ett antal rum som tidigare var besöksrum men som har byggts om till och används som celler för intagna. Övriga plan består av avdelningar med celler i långa korridorer. Förutom cellerna finns där rastgårdar, motionsrum, duschar, samtalsrum, besöksrum och särskilda lokaler för isoleringsbrytande åtgärder (IBÅ). Lokalerna kan generellt sett beskrivas som slitna.

Häktet har 20 rastgårdar⁶ på byggnadens tak i form av ”tårtbitar”. Två av dessa är något större än de övriga. Rastgårdarna består av betong och träväggar. Möjligheten att se ut från rastgården är tämligen obefintlig och ljusinsläppet är begränsat. De intagna får vistas ensamma på en rastgård och det finns inget att sysselsätta sig med. I samtal beskrev intagna rastgårdarna som tråkiga och deprimerande. De tackar därför ibland nej till att gå ut eller väljer en kortare tid än de erbjuds. En intagen uppgav att ”jag blev bara mer ledsen av att vara där”. En annan intagen berättade att ”tårtbiten är hemsk, man går runt som en höna, det är inget för en människa.”

I anslutning till ett våningsplan finns ytterligare en rastgård. Den är större, är utrustad med en basketkorg och har plats för möbler. Den används främst av vuxna intagna som delar cell. På den rastgården finns möjlighet att spela basket, fotboll och sällskapsspel.

Alla avdelningar utom en har ett eget *motionsrum*. Rummen är olika stora och är utrustade på olika sätt. Flera intagna beskrev rummen som dåligt utrustade och att deras motivation till träning minskar på grund av det. Viss utrustning var trasig och hade inte ersatts. Ledningen uppgav att det endast får förekomma redskap för motion, inte styrketräning.

Det finns numera totalt två *besöksrum* i häktet där intagna som har tillåtelse till det kan ta emot besök av exempelvis anhöriga. Alla besök av anhöriga bokas numera

⁶ Uppgiften om antalet rastgårdar har korrigerats den 8 maj 2026.

centralt via KC (kundcenter) och den princip som råder är ”först till kvarn”. Ledningen påtalade att de två besöksrummen inte räcker till för de behov som finns. Vidare har flexibiliteten minskat eftersom häktet inte kan styra över bokningen av besöken. Det innebär att häktet inte kan prioritera barnen eller intagna som inte har haft något besök på länge. Vid en granskning av besöksboken över ett tiotal intagnas besök framkom att anhörigbesöken är få till antalet.

Det finns särskilda rum för IBÅ-verksamhet, totalt fyra stycken fördelade på två olika våningsplan. Två av rummen är större och består av kök, bord och sittgrupp. I de två mindre rummen finns sittgrupp och möjligheter till aktiviteter såsom spel och pyssel. På det ena våningsplanet finns även ett aktivitetsrum med viss träningsutrustning och ett pingisbord. Varje våningsplan har TV-rum.

Den skolverksamhet som bedrivs i häktet har inga egna lokaler. Lärarna får nyttja de utrymmen som finns tillgängliga, exempelvis samtalsrum eller den intagnes egen cell, eller besöka IBÅ-verksamheten när ett barn befinner sig där. I samtal med lärarna beskrev de att det är svårt att hitta lokaler för undervisning.

Konsekvenser och risker

Möjligheten att dagligen vistas utomhus är central för en person som återstående tid av dygnet är inlåst inomhus.⁷ Det är därför bekymmersamt att de intagna upplever miljön på rastgården så bristfällig att de väljer att avstå från att gå ut. JO:s medarbetare kunde för egen del konstatera att miljön inte är särskilt inbjudande och att möjligheten att se ut från rastgården över omgivningarna är högst begränsad eller t.o.m. obefintlig. Att under en längre tid inte få frisk luft och inget ordentligt dagsljus riskerar att påverka de intagnas välmående och kan få konsekvenser för deras psykiska och fysiska hälsa.⁸ I samma riktning talar det förhållandet att det från många rastgårdar är svårt att se ut över omgivningarna.

En intagens fysiska och psykiska mående påverkas även av fysisk träning och motion.⁹ Det är i praktiken endast möjligt att motionera i motionsrummen i häktet och på den större rastgården som finns i anslutning till ett av våningsplanen. Det är därför olyckligt att flera av motionsrummen är dåligt utrustade för att kunna utföra olika övningar. Det är också beklagligt att det på de rastgårdar som finns på häktets tak saknas utrustning för att utöva någon form av fysisk aktivitet.

Att kunna upprätthålla kontakten med anhöriga är ett betydelsefullt inslag i den kriminalvårdande verksamheten.¹⁰ Det kan självfallet finnas olika anledningar till att den intagne inte får ta emot besök på det sätt som han eller hon önskar. En

⁷ Se Mandelareglerna, regel 23 och europeiska fängelsereglerna, regel 27.

⁸ Se CPT/Inf(2021) 20, p. 36.

⁹ Se Mandelareglerna, regel, 23, europeiska fängelsereglerna, regel 27(1)-(2) och CPT/Inf(2017)5-part, p. 58 och p. 68.

¹⁰ Se Mandelareglerna, regel 58, Europeiska fängelsereglerna, regel 99 och CPT/Inf(2017)5-part, p. 59.

grundläggande förutsättning för att besöksverksamheten ska fungera är att det finns lokaler för att ta emot besök. Det är därför bekymmersamt att antalet besöksrum är för få till antalet. Vidare är det problematiskt att häktet med det centralt styrda bokningssystemet inte kan påverka vilka intagna som bör prioriteras för att ta emot besök.

Det är angeläget att både barn och unga får tillgång till skolgång under ett frihetsberövande. Det är därför problematiskt att häktet saknar särskilda lokaler för att bedriva undervisning.

JO:s rekommendationer

JO rekommenderar Kriminalvården att säkerställa

- att den fysiska miljön på rastgårdarna ger intagna möjlighet att motionera eller utöva annan fysisk aktivitet och att se ut över omgivningarna,
- att motionsrummen förses med fungerande och funktionell utrustning för träning av olika slag,
- att antalet besöksrum utökas och att häktet får inflytande över hur besök ska prioriteras, och
- att det finns fasta lokaler för skolundervisning.

Innehållet i de intagnas tid utanför cellen

lakttagelser

En stor del av tiden utanför cellen spenderas i ensamhet. Det gäller i huvudsak vistelse på rastgården eller i motionsrummen på avdelningarna. Om en intagen delar cell med en annan intagen eller har samsittning kan de vistas tillsammans i motionsrummet och på rastgården. Samsittning förekommer dock i ringa utsträckning.

Samtliga intagna tillfrågas i samband med att frukosten delas ut om de vill ha sin promenad, dvs. gå ut på *rastgården* under dagen och i så fall om de vill vara ute 30 eller 60 minuter. Utifrån svaren läggs ett schema för hur och när de intagna ska få komma ut på promenad. Intagna uppgav att om de blir erbjudna att gå ut på rastgården på morgonen och tackar nej så får de ingen ny chans den dagen. JO:s medarbetare talade också med intagna som regelbundet tackar nej till promenad och som därför inte hade varit ute på länge.

De intagna har i regel möjlighet att gå till *motionsrummet* varannan dag. Tiden är regelmässigt begränsad till 30 minuter för att alla som vill träna ska kunna få det. Den dag som intagna erbjuds att gå till gymmet får de även möjlighet att *duscha*. De intagna tillfrågas varannan dag i samband med att frukosten delas ut om de vill träna och duscha. Om de tackar nej får de ingen ny chans senare under dagen. Vid samtal kom det vidare fram att de intagna som var placerade på den avdelning som saknar motionsrum att de regelbundet nekas att träna med hänvisning till bristande personalresurser.

Tiden utanför cellen som spenderas tillsammans med någon annan sker i huvudsak inom *IBÅ-verksamheten*. Denna är i första hand avsedd för de intagna barnen.

Barnen vistas då vanligen ensamma tillsammans med en eller två i personalen. Vid tidpunkten för inspektionen fanns även en restriktionsgrupp för barn. Inom IBÅ-verksamheten kan de intagna exempelvis samtala, rita, spela spel, spela pingis och baka. Barnen kan även få skolundervisning eller träffa en besöksgrupp. Flera av de intervjuade barnen beskrev att det är ”skönt att komma ut ur cellen” och att ”cellen är jobbig”. Ett barn beskrev hur det kändes när det blev kortare tid ute ur cellen: ”Då blir det grov klaustrofobi i rummet så jag är tacksam att få komma ut.”

Intagna kan även få ta emot besök av frivilligorganisationer och NAV-medarbetare (Nämnden för Andlig Vård, dit det finns präster, pastorer, imamer och diakoner knutna).

Det finns två typer av förtroendjobb som kan tilldelas vissa intagna, städning och att sköta tvätt. Intagna som hade haft sådan sysselsättning uppgav att det var uppskattat eftersom det bl.a. var ett sätt att få komma ut ur cellen. Ledningen förklarade att de numera måste fördela de få arbetstillfällena som finns på så många som möjligt, vilket innebär att en sysselsättning endast kan pågå under en begränsad tid.

Häktet registrerar dels på särskilt blad dels i häktesplanen vilken isoleringsbrytande tid intagna barn får. Vid en översiktlig granskning av två månaders sammanställning av vistelse med annan utanför cell kunde konstateras att för majoriteten av de granskade dagarna så uppnås kravet om minst fyra timmar per dag. Enskilda dagar, främst helger men även vissa vardagar, har inte alla barn fått den lagstadgade tiden. Några barn har kort registrerad tid utanför cellen eftersom de återkommande tackar nej. I samtal uttryckte flera barn att det är meningsfullt och känns skönt att komma ut ur cellen. De som var i restriktionsgruppen uppskattade det. Ett barn menade att det borde finnas förutsättningar för att få mer innehåll i IBÅ-tiden, nu spelar man mest kort och sitter.

När det gäller vuxna görs inte någon motsvarande sammanställning av tid utanför cell. Det kan dock finnas anteckningar i den intagnes häktesplan för det fall han eller hon är föremål för isoleringsbrytande åtgärder. Någon uppgift om i vilken utsträckning sådana åtgärder kan erbjudas vuxna gick inte att få fram. Utifrån uppgifter från de vuxna som JO:s medarbetare talade med kan dock den slutsatsen dras att det är fråga om en mycket begränsad omfattning. Flera av de vuxna som intervjuades uppgav att de sällan eller aldrig får tillfälle till att vistas i IBÅ-lokalerna, trots att de varit frihetsberövade en längre tid.

Konsekvenser och risker

Den fysiska miljön på rastgården påverkar intagnas vilja att gå ut på promenad. Även organisationen av verksamheten har betydelse för i vad mån intagna faktiskt kommer ut dagligen. Mot bakgrund av utomhusvistelsernas betydelse för intagnas hälsa är det problematiskt att intagna inte får komma ut senare under dagen om de tackat nej när frågan om detta ställs tidigt på morgonen. Det är en brist att inte fler intagna kan få vistas på den större rastgården i anslutning till ett av våningsplanen. Vidare är det allvarligt att flera intagna förklarade att de inte hade varit ute på en

längre tid. De inhämtade uppgifterna väcker därtill frågor om hur häktet arbetar med att motivera och underlätta för de som ofta avböjer utomhusvistelse.

Motsvarande frågor väcks beträffande tillgången till motionsrummen. De intagna har inte möjlighet att utnyttja motionsrummet om de inte direkt på morgonen tydligt anger att de vill det under dagen. De kan alltså inte ändra uppfattning under dagens gång. Avsaknaden av flexibilitet innebär en risk för att intagna som vill eller som skulle må bra av att komma ut till motionsrummet inte får det. Vidare framstår en motionstid om 30 minuter som kort.

Det är visserligen positivt att häktet kan erbjuda vissa förtroendjobb och att det finns en målsättning att så många som möjligt ska få möjlighet att komma ut ur cellen för att utföra det. Det är dock tydligt att möjligheterna till sysselsättning är alltför begränsad.

När det gäller innehållet i IBÅ-verksamheten kan konstateras att det ofta är fråga om ren förströelse i form av t.ex. pyssel och kortspel. Vissa barn uttryckte att detta i längden blev enformigt och enahanda. Det kan vidare ifrågasättas om aktiviteterna är anpassade för övriga intagna. Om aktiviteterna upplevs som tråkiga, eller är svåra att hålla igång under en längre tid, är risken att intagna avstår från att delta. Det är grundläggande att intagna får tillgång till meningsfulla aktiviteter av varierat slag.¹¹

Vad gäller omfattningen av IBÅ-verksamheten är det positivt att barnen i regel erbjuds IBÅ minst fyra timmar per dag. Den siffran måste dock värderas utifrån att Kriminalvården anser att en isoleringsbrytande åtgärd kan omfatta sådant som egentligen inte innefattar en meningsfull mellanmänsklig kontakt, såsom rena miljöombyten. JO har t.ex. ifrågasatt att myndigheten i sådan tid räknar in företeelser såsom när en intagen deltar i polisförhör eller duschar.¹²

Det förekommer dock dagar då häktet inte klarar att leva upp till det lagkravet om isoleringsbrytande åtgärder för barn, inte ens med myndighetens definition av vad som ingår i denna tid. Framför allt är det fallet för helgerna. Det har också framkommit att intagna barn ibland inte utnyttjar hela sin tid av IBÅ. Det föreligger därmed en risk för att även barn kan komma att bli isolerade. Det är därför viktigt att häktet både motiverar och följer upp varje barns deltagande i IBÅ-verksamheten.

Intagna som är vuxna spenderar däremot nästan all tid i cellen. När de kommer ut ur cellen vistas de för det mesta i ensamhet i samband med utomhusvistelse och motion samt, förstås, när de duschar. Häktet är alltså långt ifrån att erbjuda de intagna två timmars isoleringsbrytande åtgärder per dag, vilket är myndighetens egen målsättning. Konsekvensen av detta är att en överväldigande majoritet av de

¹¹ Se Mandelareglerna, regel 64 och 104-105, europeiska fängelsereglerna, regel 25, 27(4) och 27(6), CPT/Inf(2017)5-part, p. 58 och CPT/Inf (2021) 20, p. 40.

¹² Se t.ex. dnr 6684-2021, O 3-2022 och O 21-2023.

intagna i häktet är isolerade, och flera måste anses vara långvarigt isolerade. Det är helt oacceptabelt. Isolering riskerar att medföra allvarliga psykiska men ibland även fysiska skador. Negativa hälsoeffekter kan uppstå redan efter ett par dagars isolering och riskerna ökar med varje dag som isoleringen pågår.¹³ För intagna är alltså isoleringsbrytande åtgärder av grundläggande betydelse för att motverka de negativa följderna av frihetsberövandet.

JO:s rekommendationer

JO rekommenderar Kriminalvården att säkerställa

- att samtliga intagna får en reell möjlighet att dagligen gå på promenad samt att de ska kunna ändra inställning och komma ut under olika tider under dagen,
- att fler intagna får möjlighet att vistas på den stora rastgården,
- att samtliga intagna får möjlighet att utöva motion i stor utsträckning och att det finns en beredskap för att intagna ska kunna ändra inställning om de tidigare har avböjt,
- att fler intagna får tillfälle till sysselsättning,
- att variationen av de isoleringsbrytande åtgärderna utökas,
- att samtliga intagna över 18 år får minst två timmar meningsfull mellanmänsklig kontakt dagligen,
- att varje barn varje dag under veckan får minst fyra timmar meningsfull mellanmänsklig kontakt, och
- att orsakerna till att intagna barn avböjer isoleringsbrytande åtgärder följs upp på individnivå och att det sker ett aktivt arbete med att motivera dem att delta i IBÅ-verksamheten.

Personalens bemanning och bemötande

lakttagelser

Det finns personal avsatt för IBÅ-verksamheten varje dag med som mest åtta och som lägst fyra personer. Varje morgon görs ett schema för hur personalresurserna ska fördelas. Om det finns överskott på personal i andra delar av verksamheten kan de förflyttas till IBÅ-verksamheten. Dessa extra resurser kan dock tas i anspråk om det händer något oväntat, t.ex. att personal behövs vid en transport som inte kan ordnas på annat sätt.

När IBÅ-verksamheten planeras för dagen är utgångspunkten att alla intagna barn ska erbjudas IBÅ fyra timmar. Ledningen beskrev att häktet i regel klarar denna målsättning om inte antalet barn är alltför stort. I normalfallet kan häktet hantera IBÅ för nio-tio inskrivna barn. Om lagkravet om fyra timmar inte nås beror detta främst på att det saknas personal, vilket framför allt är fallet under helgerna. Under

¹³ Se t.ex. rapport från Opcat-enheten 2020 Tema isolering av intagna i häkte med där gjorda hänvisningar.

en period föregående år fanns det samtidigt 28 inskrivna barn, vilket personal beskrev som en ohållbar situation.

Verksamheten kan vid mycket goda förhållanden, då det går att avvara personal från andra avdelningar, även erbjuda intagna i åldersspannet 18–21 år tid utanför cellen. Därefter prioriteras personer över 21 år. I samtal med personal framfördes att vuxna nästan aldrig kommer ut ur cellen. Om vuxna får isoleringsbrytande åtgärder så sker det vanligtvis i cellen i form av ett samtal. Personal framhöll dock att de sällan har tid med det.

De intagna uttryckte att de oftast bemöts på ett bra sätt av personalen även om det kan skilja sig åt mellan olika personer. Några intagna beskrev dock att det kan dröja innan någon kommer om de ringer på eller att vissa i personalen glömmet bort sådant som de utlovat att ordna.

Risker och konsekvenser

En avgörande faktor för att IBÅ-verksamheten ska kunna bedrivas är att det finns tillgängliga personalresurser till den. Vid tiden för inspektionen befann sig sju barn i häktet och ledningen uppgav att det finns en beredskap för att ta emot ytterligare några barn utan att verksamheten för dem påverkas negativt. Det får dock konstateras att verksamheten för ett relativt litet antal barn innebär att det egentligen inte finns något utrymme att motverka isolering bland övriga intagna. Med den prioriteringsordning utifrån den intagnes ålder som tillämpas i häktet finns det därtill en risk för de som mår dåligt inte ens uppmärksammas. Det är uppenbart att det finns en sårbarhet i häktets bemanning. Som tidigare konstaterats blir de vuxna intagna isolerade i en grad som inte är acceptabel och kan medföra hälsorisker.

Det är av yttersta vikt att intagna bemöts på ett respektfullt sätt och att personalen bistår dem med det de behöver. Det är därför problematiskt om intagna utan godtagbara skäl får vänta innan de får hjälp. Bristande närvaro av personal kan leda till en ökad otrygghet hos de intagna. Sådana konsekvenser är självklart inte rimliga.

JO:s rekommendationer

JO rekommenderar Kriminalvården att säkerställa

- att IBÅ-verksamheten är bemannad på ett fullgott sätt alla dagar i veckan,
- att det finns ett strukturerat arbete med att bevaka samtliga intagnas behov av isoleringsbrytande åtgärder, och
- att personal kan arbeta klientnära och finnas tillgängliga för de intagna samt att intagna inom rimlig tid får den hjälp som är motiverad.

Dokumentet har fastställts digitalt av justitieombudsmannen Katarina Pahlsson och har ingen underskrift.

